

Decembrie

Claraz

Urme de pași pe zapada,
Doi câte doi pe același drum
Oameni ce se despart într-o iarna
Și ce-a mai rămas din noi
Decât: rămas bun...

Simțim cum ne ninge pe suflet
Pe gene se așază fulgii ca niște uitări
Tu-mi spui c-ai vrea să plângi
Dar uită-te la tine...
Nu văd nimic, tu fugi.

Decembrie în ochii mei tăcuți
Când merg pe acest drum înzăpezit
Același pe care ne-ntâlneam atunci
Deși acum te văd pe tine și-un copil
Și îi așezi fularul fulguit
Leagă-l strâns să nu-i inghețe suflul
Privesc din depărtare și am un nod în gât
Mă vezi, tresari, te uiți spre nori
Acum te las să plângi.